

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer! ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

סוטה-היה נוטל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ	כ	כ	כ	
לעולם רבי ישמעאל, ואשכח קרא דאמר ותני, דכתיב: (עמוס א) כה אמר ה' על שלשה פשעי אדום.												!	◇	כא.
ומאי אע"פ שאין ראיה לדבר זכר לדבר?												?	◇	כא.
דלמא שאני עובדי כוכבים, דלא מפקיד דינא עלייהו.												!	◇	כא.
ויש זכות תולה ג' שנים כו'.													■	כא.
זכות דמאי?													^	כא.
אילמא זכות דתורה												!	◇	כא.
הא אינה מצווה ועושה היא												?	◇	כא.
אלא זכות דמצוה												!	◇	כא.
זכות דמצוה מי מגנא כולי האי?												?	◇	כא.
(משלי ו) כי נר מצוה ותורה אור - תלה הכתוב את המצוה בנר ואת התורה באור, את המצוה בנר, לומר לך: מה נר אינה מגינה אלא לפי שעה, אף מצוה אינה מגינה אלא לפי שעה, ואת התורה באור, לומר לך: מה אור מגין לעולם, אף תורה מגינה לעולם	והתניא, את זו דרש רבי מנחם בר יוסי:											?	◇	כא.
ואומר: (משלי ו) בהתהלך תנחה אותך וגו', בהתהלך תנחה אותך - זה העוה"ו, בשכבך תשמור עליך - זו מיתה, והקיצות היא תשיחך - לעתיד לבא - משל, לאדם שהיה מהלך באישון לילה ואפילה, ומתירא מן הקוצים ומן הפחיתים ומן הברקנים ומחיה רעה ומן הליסטין, ואינו יודע באיזה דרך מהלך, נודמנה לו אבוקה של אור ניצל מן הקוצים ומן הפחיתים ומן הברקנים, ועדיין מתירא מחיה רעה ומן הליסטין ואינו יודע באיזה דרך מהלך, כיון שעלה עמוד השחר ניצל מחיה רעה ומן הליסטין, ועדיין אינו יודע באיזה דרך מהלך, הגיע לפרשת דרכים ניצל מכולם												?	◇	כא.
ד"א: עבירה מכבה מצוה, ואין עבירה מכבה תורה, שנאמר: (שיר השירים ח) מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה												?	◇	כא.
מצוה, בעידנא דעסיק בה - מגנא ומצלא, בעידנא דלא עסיק בה - אגוני מגנא, אצולי לא מצלא תורה, בין בעידנא דעסיק בה ובין בעידנא דלא עסיק בה - מגנא ומצלא.	רב יוסף:											?	◇	כא.
אלא מעתה, דואג ואחיתופל מי לא עסקי בתורה? אמאי לא הגינה עלייהו?	מתקיף לה רבא:											?	◇	כא.
תורה, בעידנא דעסיק בה - מגנא ומצלא, בעידנא דלא עסיק בה - אגוני מגנא, אצולי לא מצלא מצוה, בין בעידנא דעסיק בה, בין בעידנא דלא עסיק בה - אגוני מגנא, אצולי לא מצלא.	אלא אמר רבא:											?	◇	כא.
לעולם זכות תורה, ודקאמרת אינה מצווה ועושה נהי דפקודי לא מפקדא, באגרא דמקרין ומתניין בנייהו ונטרין להו לגברייהו עד דאתו מבי מדרשא, מי לא פלגאן בהדייהו?	רבינא											!	◇	כא.
מאי פרשת דרכים?												^	◇	כא.
זה ת"ח ויום מיתה.	רב חסדא:											!	◇	כא.
זה ת"ח ויראת חטא.	רב נחמן בר יצחק											!	◇	כא.
זה ת"ח דסלקא ליה שמעתא אליבא דהלכתא.	מר זוטרא:											!	◇	כא.
ד"א: עבירה מכבה מצוה, ואין עבירה מכבה תורה.												■	◇	כא.
דרשה - רבי מנחם בר יוסי להאי קרא כי סיני, ואילמלא דרשה דואג ואחיתופל הכי, לא רדפו בתר דוד, דכתיב: (תהלים עא) לאמר אלהים עזבו וגו'.	רב יוסף:											■	◇	כא.
מאי דרוש?												^	◇	כא.
(דברים כג) ולא יראה בך ערות דבר וגו' - והן אינן יודעין, שעבירה מכבה מצוה ואין עבירה מכבה תורה.	[רבי מנחם בר יוסי]											!	◇	כא.
מאי (שיר השירים ח) בוז יבוזו לך?												^	◇	כא.
לא כשמעון אחי עזריה, ולא כר' יוחנן דבי נשיאה, אלא כהלל ושבנא	עולא:											!	◇	כא.
הלל ושבנא אחי הוו, הלל עסק בתורה, שבנא עבד עיסקא, לסוף א"ל: תא נערוב וליפלוג, יצתה בת קול ואמרה: (שיר השירים ח) אם יתן איש את כל הון ביתו וגו'.	דכי אתא רב דימי אמר:											!	◇	כא.
חייב אדם ללמד את וכו'.	בן עזאי:											■	◇	כא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
סוטה-היה נוטל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י			
כל המלמד את בתו תורה מלמדה תיפלות.	ר' אליעזר:									◆	<	כא:		
תיפלות ס"ד?										⚡		כא:		
אלא אימא: כאילו למדה תיפלות.										■		כא:		
מ"ט דר"א? דכתיב: (משלי ח) אני חכמה שכנתי ערמה, כיון שנכנסה חכמה באדם - נכנסה עמו ערמומית.	רבי אבהו:									◆		כא:		
ורבנן, האי אני חכמה מאי עבדי ליה?										⚡		כא:		
מיבעי ליה לכדרכי יוסי בר' חנינא	[רבנן]									!	◇	כא:		
אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שמעמיד עצמו ערום עליהן, שנאמר: אני חכמה שכנתי ערמה.	דא"ר יוסי בר' חנינא:									■	!	◇	כא:	
אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שמשים עצמו כמי שאינו, שנאמר: (איוב כה) והחכמה מאין תמצא.	רבי יוחנן:									■		◇	כא:	
רוצה אשה וכו'.	רבי יהושע:									■	<	כא:		
מאי קאמר?										^		כא:		
הכי קאמר: רוצה אשה בקב ותיפלות עמו, מתשעת קבין ופרישות.										!	◇	כא:		
חסיד שוטה כו'.	הוא היה אומר: [רבי יהושע]									■	<	כא:		
היכי דמי חסיד שוטה?										^		כא:		
כגון דקא טבעה איתתא בנהרא, ואמר: לאו אורח ארעא לאיסתכולי בה ואצולה.										!	◇	כא:		
היכי דמי רשע ערום?										^	◇	כא:		
זה המטעים דבריו לדיין קודם שיבוא בעל דין	רבי יוחנן:									!	◇	כא:		
זה הנותן דינר לעני להשלים לו מאתים זוז	רבי אבהו:									!	◇	כא:		
מי שיש לו מאתים זוז - לא יטול לקט שכחה ופאה ומעשר עני, היה לו מאתים חסר דינר - אפילו אלף נותנין לו כאחת הרי זה יטול.	דתנן:									■	!	◇	כא:	
זה המשיא עצה למכור בנכסים מועטין	רבי אסי אמר רבי יוחנן:									!	◇	כא:		
יתומים שקדמו ומכרו בנכסים מועטין, מה שמכרו מכרו.	דאמר רבי אסי א"ר יוחנן:									■	!	◇	כא:	
זה המשיא עצה למכור בנכסים כרבן שמעון בן גמליאל	אביי:									!	◇	כא:		
נכסי לך ואחריו לפלוני, וירד הראשון ומכר ואכל - השני מוציא מיד הלקוחות, דברי רבי	דתניא: [רבי]									◆	■	!	◇	כא:
אין לשני אלא מה ששייר ראשון.	רבן שמעון בן גמליאל:									◆	■	!	◇	כא:
זה המכרע אחרים באורחותיו.	רב יוסף בר חמא אמר רב ששת:									!	◇	כא:		
זה המיקל לעצמו ומחמיר לאחרים.	רבי זריקא אמר רב הונא:									!	◇	כא:		
זה שקרא ושנה ולא שימש תלמידי חכמים.	עולא:									!	◇	כא:		